

CAPÍTULO II

Régime sancionador

Artigo 4. *Responsables das infraccións.*

1. Considéranse responsables das infraccións que se establecen nesta lei as persoas das recollidas no artigo 11 do Regulamento (CE) número 2271/1996.

2. En caso do derradeiro inciso do número 1 do artigo 2 desta lei, responderán solidariamente a persoa xurídica e mailos directores, executivos e outras persoas con responsabilidade de xestión.

3. Estará exonerado de responsabilidade quen incumpra o establecido no número 1 do artigo 3 desta lei, se obtivo previamente a autorización da Comisión Europea a que se refiren os artigos 5 e 7.b) do Regulamento (CE) número 2271/1996.

Artigo 5. *Sancións.*

1. As infraccións ás que se refire esta lei serán sancionadas:

a) Con multa de 250.000 a 1.000.000 de pesetas cando a infracción sexa de carácter leve.

b) Con multa de 1.000.001 a 10.000.000 de pesetas cando a infracción sexa de carácter grave.

2. A determinación da contía das multas, sinaladas no número 1 deste mesmo artigo dentro dos referidos límites, farase atendendo en cada caso á contía dos intereses económicos ou financeiros afectados, a reiteración na comisión de infraccións e o grao de intencionalidade.

Cando os intereses económicos ou financeiros afectados excedan a cantidade de 1.000 millóns de pesetas, a infracción grave poderá ser sancionada cunha multa superior a 10.000.000 de pesetas, proporcional ós intereses económicos ou financeiros en presenza e cun máximo de 100.000.000 de pesetas.

Artigo 6. *Procedemento sancionador.*

1. As infraccións recollidas nesta lei serán sancionables de conformidade co establecido no título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e nas normas regulamentarias que desenvolven a potestade sancionadora.

2. A competencia para inicia-lo procedemento sancionador corresponderalle ó director xeral de Comercio Exterior.

3. Serán órganos competentes para resolve-lo procedemento sancionador:

a) O Consello de Ministros, se a sanción é superior a 10.000.000 de pesetas.

b) O ministro de Economía e Facenda, se a sanción é superior a 5.000.000 e non excede de 10.000.000 de pesetas.

c) O secretario de Estado de Comercio, Turismo e da Pequena e Mediana Empresa cando a sanción non exceda de 5.000.000 de pesetas.

Artigo 7. *Multas coercitivas.*

1. O ministro de Economía e Facenda, independentemente das sancións que correspondan, poderá impoñer, logo de apercibimento, multas coercitivas cando as persoas requiridas para lle dar información á Comisión Europea ou á Secretaría de Estado de Comercio, Turismo

e da Pequena e Mediana Empresa, de acordo co establecido no artigo 2 do Regulamento (CE) número 2271/1996, e no artigo 2.2 desta lei, non atendan ese requirimento.

2. As multas ás que se refire o número anterior imporanse por un importe de 500.000 a 1.000.000 de pesetas, reiteraranse en lapsos de tempo que sexan suficientes para atende-lo requirimento e terán un máximo global na súa contía de 5.000.000 de pesetas.

Disposición derradeira primeira. *Actualización de sancións.*

Facúltase o Goberno para actualizar, mediante real decreto, o importe das sancións previstas por esta lei.

Disposición derradeira segunda. *Facultades de desenvolvemento.*

Autorízase o Consello de Ministros para dictar, por proposta do ministro de Economía e Facenda, as disposicións necesarias para o desenvolvemento desta lei.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 13 de xullo de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

16717 LEI 28/1998, do 13 de xullo, de venda a prazos de bens mobles. («BOE» 167, do 14-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A Lei 50/1965, do 17 de xullo, sobre venda a prazos de bens mobles, constituíu dentro do noso ordenamento un precedente fundamental na lexislación protectora dos consumidores, sen excluí-lo adquirente de bens instrumentais que se integran en procesos productivos. Mediante o sistema de aprazamento de pagamento e de préstamos destinados a facilita-la adquisición dos bens, pretendeuse regular unha serie de operacións que fixesen posible o acceso a eles concedéndolle unhas importantes garantías ó vendedor.

É característico da lexislación moderna, e moi en especial da que responde á incorporación ó dereito interno das directivas dictadas no ámbito da Unión Europea, o incremento da protección que se lle dispensa ó consumidor de todo tipo de bens e servicios. Precisamente, a presente lei díctase por imperativo da Lei 7/1995, do 23 de marzo, de crédito ó consumo, que tiña por obxecto incorporar ó dereito español a Directiva do Consello das Comunidade Europeas 87/107/CEE, do 22 de decembro de 1986, relativa á aproximación das disposicións

legais, regulamentarias e administrativas dos Estados membros en materia de crédito ó consumo, e a súa posterior modificación pola Directiva 90/88/CEE, do 22 de febreiro de 1990. Deste modo, na citada Lei de crédito ó consumo protéxese o consumidor a quen se lle concede un crédito para satisfacer as necesidades persoais mediante disposicións que obrigan o concedente a informar, nos termos previstos legalmente, acerca das características e condicións do crédito e a mante-la súa oferta durante un prazo determinado. Así mesmo, permítelle ó consumidor, logo de cumprilos requisitos esixidos no artigo 15 da Lei 7/1995, do 23 de marzo, de crédito ó consumo, opor excepcións derivadas do contrato fronte ó empresario co que contratase e fronte a aquel ou aqueles cos que dalgún xeito estivese vinculado pola concesión do crédito e prohíbe esixir ningún pagamento ó consumidor para o caso de non se obter o crédito de financiamento previsto. Outras disposicións que, en definitiva, redundan en beneficio do consumidor son a definición de conceptos como custo total do crédito e taxa anual equivalente, información sobre os anticipos en descubertos e límite do xuro aplicable ós créditos concedidos en forma de descubertos en contas correntes.

A necesidade de modifica-la Lei 50/1965 vén determinada pola coincidencia parcial ou superposición do seu ámbito de aplicación coa Lei de crédito ó consumo que, no seu artigo 1, se refire á concesión dun "crédito baixo a forma de pagamento aprazado, préstamo". Esta superposición deu lugar a que a Lei de crédito ó consumo tivese en conta o texto que é hoxe obxecto de reforma. Tanto é así que a disposición derradeira terceira desta, ó mandado da cal dá cumprimento a presente lei, concede ó Goberno un prazo de seis meses para presentar ante as Cortes Xerais un proxecto de lei de modificación da Lei 50/1965, sobre a regulación da venda a prazos de bens mobles.

Tiña unha relevancia especial o contido da disposición derradeira segunda da Lei de crédito ó consumo que, no seu parágrafo primeiro, declaraba de aplicación preferente este texto e de aplicación supletoria a Lei 50/1965 cando coincidían os seus ámbitos. Así mesmo, o parágrafo segundo declaraba de aplicación necesaria a tódolos contratos suxeitos á Lei 50/1965 determinados preceptos da de crédito ó consumo. Dada esta situación, a presente lei parte do criterio básico de remitir á Lei de crédito ó consumo as medidas que teñan como finalidade fundamental incrementar o nivel de protección do consumidor e de centrar na Lei de venda a prazos a regulación do contrato de compravenda de bens mobles. Deste xeito, introduciuse no seu articulado un novo precepto que fai referencia expresa a este sistema de aplicación preferente e supletoria de ámbolos corpos legais, incorporouse o contido dos artigos da Lei de crédito ó consumo que son de aplicación necesaria e derrogouse a súa complexa disposición derradeira segunda.

Na presente Lei de venda a prazos de bens mobles respectouse, en gran medida, a estrutura do texto e a redacción do articulado da Lei 50/1965, tamén obxecto de derogación. Canto ás modificacións operadas por este texto, advírtese en primeiro lugar unha redución do número de preceptos que o compoñen, pois, como xa se apuntou, queda deferida a outros a defensa do consumidor e desaparecen artigos que na actualidade ficaban absolutamente baleiros de contido, tanto pola actual configuración administrativa como pola práctica económica das vendas aprazadas con novos medios de pagamento. En segundo lugar, as modificacións de maior relevancia céntranse en mante-lo ámbito de aplicación da lei anterior e precisar que só os contratos que teñan por obxecto bens mobles identificables accederán ó rexistro previsto na lei e se beneficiarán das garantías da súa inscrición; en suprimi-lo desembolso inicial como

condición necesaria para a perfección do contrato e en facilita-lo procedemento previsto para o cobro dos créditos nados dos contratos inscritos no rexistro a través de mecanismos como fixa-lo tipo da primeira poxa no prezo de venda ó contado se, para este efecto, as partes non fixaron outro no contrato.

En terceiro lugar, hai numerosas remisións á Lei de crédito ó consumo, tanto facendo referencias expresas como traendo á lei o contido daquelas disposicións encamiñadas a protexe-lo consumidor e que se declararon de aplicación necesaria ás vendas a prazos. Así, introdúcese como mención obrigatoria do contrato a expresión da taxa anual equivalente e a súa modificación conforme a Lei de crédito para o consumo; o réxime de penalizacións que prevé para a omisión ou expresión inexacta de cláusulas obrigatorias; o de publicidade relativa ó prezo das cousas ofrecidas en venda a prazos e o de deducións a favor do vendedor ou prestamista que, ante o incumprimento das obrigas do comprador, optase por resolve-lo contrato. Finalmente, e salvo precisións de menor entidade, mantense o disposto pola lei anterior en canto á definición dos contratos de préstamo de financiamento, á facultade de desistencia do comprador, ó rexistro de reservas de dominio e prohibicións de dispor, á competencia xudicial e facultade moderadora de xuíces e tribunais e á ineficacia dos pactos, cláusulas e condicións que se dirixan a eludi-lo seu cumprimento. Prevese tamén a inscrición do arrendamento financeiro, facendo consta-la súa especial e propia natureza xurídica, distinta da compravenda a prazos; a anotación preventiva de demanda e embargo e, por outro lado, a integración do rexistro regulado polo artigo 15 no futuro Rexistro de bens mobles.

Por último, dado que regula o réxime de perfeccionamento, eficacia e execución dos contratos de venda a prazos, a presente lei dítase ó abeiro do establecido nos artigos 149.1, 6.ª, 8.ª e 11.ª da Constitución, salvo aqueles aspectos que constitúan normas de publicidade e información ós consumidores.

CAPÍTULO I

Definicións e ámbito de aplicación

Artigo 1. *Ámbito de aplicación.*

1. Esta lei ten por obxecto regula-los contratos de venda a prazos de bens mobles corporais non consumibles e identificables, dos contratos de préstamo destinados a facilita-la súa adquisición e das garantías que se constitúan para asegura-lo cumprimento das obrigas nadas deles.

2. Para os efectos desta lei consideraranse bens identificables todos aqueles nos que conste a marca e o número de serie ou fabricación de forma indeleble ou inseparable nunha ou varias partes fundamentais, ou que teñan algunha característica distintiva que exclúa razoablemente a súa confusión con outros bens.

Artigo 2. *Aplicación supletoria da lei.*

Os contratos suxeitos a esta lei que tamén se encontran incluídos no ámbito de aplicación da Lei 7/1995, do 23 de marzo, de crédito ó consumo, rexeranse polos preceptos desta última en todo aquilo que favoreza o consumidor.

A presente lei aplicarase con carácter supletorio ós contratos a que se refire o parágrafo anterior.

Artigo 3. Definición do contrato de venda a prazos.

Para os efectos desta lei entenderase por venda a prazos o contrato mediante o cal unha das partes lle entrega á outra unha cousa moble corporal e esta se obriga a pagar por ela un prezo certo de forma total ou parcialmente aprazada en tempo superior a tres meses desde a perfección do contrato.

Tamén se entenderán comprendidos nesta lei os actos ou contratos, calquera que for a súa forma xurídica ou a denominación que as partes lles asignaren, mediante as cales as partes se propoñan conseguí-los mesmos fins económicos ca coa venda a prazos.

Artigo 4. Contratos de préstamo de financiamento para as vendas a prazos.

1. Os préstamos destinados a facilita-la adquisición, ós que se refire o artigo 1, poderán ser de financiamento a vendedor ou de financiamento a comprador.

2. Terán a consideración de contratos de préstamo de financiamento a vendedor:

a) Aqueles en virtude dos cales este lle cede o seu crédito a un financiador ou o subroga nel fronte ó comprador nado dun contrato de venda a prazos con ou sen reserva de dominio.

b) Aqueles mediante os cales o dito vendedor e un financiador se concertan para proporciona-la adquisición do ben ó comprador a troca do pagamento do seu custo de adquisición en prazo superior a tres meses.

3. Terán a consideración de contratos de préstamo de financiamento a comprador aqueles configurados por vendedor e comprador, determinantes da venda suxeita a esta lei e en virtude dos cales un terceiro lle facilite ó comprador, como máximo, o custo de adquisición do ben ó que se refire esta lei, reservando para si as garantías que se conveñan, quedando obrigado o comprador a devolver-lo importe do préstamo nun ou varios prazos superiores a tres meses.

Artigo 5. Exclusionés.

Quedan excluídos da presente lei:

1. As compravendas a prazos de bens mobles que, con ou sen ulterior transformación ou manipulación, se destinen á revenda ó público e os préstamos que teñan como finalidade financiaren tales operacións.

2. As vendas e préstamos ocasionais efectuados sen finalidade de lucro.

3. Os préstamos e vendas garantidos con hipoteca ou peñor sen desprazamento sobre os bens obxecto do contrato.

4. Aqueles contratos de venda a prazos ou préstamos para o seu financiamento que teñan unha contía inferior á que se determine regulamentariamente.

5. Os contratos de arrendamento financeiro.

CAPÍTULO II**Réxime aplicable****Artigo 6. Forma e eficacia.**

1. Para a validez dos contratos sometidos á presente lei será preciso que consten por escrito. Formalizaranse en tantos exemplares como partes interveñan e entregaráselle a cada unha delas o seu correspondente exemplar debidamente asinado.

2. A eficacia dos contratos de venda a prazos nos que se estableza expresamene que a operación inclúe

a obtención dun crédito de financiamento quedará condicionada á efectiva obtención deste crédito.

3. Será nulo o pacto incluído no contrato polo que se obrigue o comprador a un pagamento ó contado ou a outras fórmulas de pagamento para o caso de non se obte-lo crédito de financiamento previsto.

Teranse por non postas as cláusulas nas que o vendedor esixa que o crédito para o seu financiamento unicamente poida ser outorgado por un determinado cedente.

Artigo 7. Contido do contrato.

Os contratos sometidos á presente lei, ademais dos pactos e cláusulas que as partes estipulen libremente, conterán con carácter obrigatorio as circunstancias seguintes:

1. Lugar e data do contrato.

2. O nome, apelidos, razón social e domicilio das partes e, nos contratos de financiamento, o nome ou razón social do financiador e o seu domicilio. Farase constar tamén o número ou código de identificación fiscal dos intervinientes.

3. A descrición do obxecto vendido, coas características necesarias para facilita-la súa identificación.

4. O prezo de venda ó contado, o importe do desembolso inicial cando exista, a parte que se apraza e, se for o caso, a parte financiada por un terceiro. Nos contratos de financiamento constará o capital do préstamo.

5. Cando se trate de operacións con xuro, fixo ou variable, unha relación do importe, o número e a periodicidade ou as datas dos pagamentos que debe realiza-lo comprador para o reembolso dos prazos ou do crédito e o pagamento dos xuros e os demais gastos, así como o importe total destes pagamentos cando for posible.

6. O tipo de xuro nominal. No suposto de operacións concertadas a xuro variable, establecerase a fórmula de determinación para aquel.

7. A indicación da taxa anual equivalente definida no artigo 18 da Lei 7/1995, do 23 de marzo, de crédito ó consumo, e das condicións nas que esa porcentaxe poderá, se for o caso, modificarse. A dita modificación axustarase ó disposto no artigo 8 da citada lei.

Cando non for posible indica-la dita taxa, deberanse facer constar, como mínimo, o tipo de xuro nominal anual, os gastos aplicables a partir do momento en que se celebre o contrato e as condicións en que se poderá modificar.

8. A relación de elementos que compoñen o custo total do crédito, con excepción dos relativos ó incumprimento das obrigas contractuais, especificando cales se integran no cálculo da taxa anual equivalente.

9. Cando se pacte, a cesión que dos seus dereitos fronte ó comprador realice o vendedor, subrogando un terceiro, e o nome ou razón social e domicilio deste; ou a reserva da facultade de ceder a favor de persoa aínda non determinada, cando así se pacte.

10. A cláusula de reserva de dominio, se así se pactase, así como o dereito de cesión dela ou calquera outra garantía das previstas e reguladas no ordenamento xurídico.

11. A prohibición de allear ou de realizar calquera outro acto de disposición en canto non se pague a totalidade do prezo ou se reembolsase o préstamo, sen a autorización por escrito do vendedor ou, se for o caso, do financiador.

12. O lugar establecido polas partes, para efectos de notificacións, requirimentos e emprazamentos. Se non se consignase, as notificacións, requirimentos e emprazamentos efectuaranse no domicilio propio de

cada obrigado. Tamén se fará constar un domicilio onde se verificará o pagamento.

13. A taxación do ben para que sirva de tipo, se for o caso, para a poxa. Tamén se poderá fixar unha táboa ou índice referencial que permita calcula-lo valor do ben para os efectos do sinalado no artigo 16.

14. A facultade de desistencia establecida no artigo 9.

Artigo 8. Penalización por omisión ou expresión inexacta de cláusulas obrigatorias.

1. A omisión dalgunha das circunstancias imperativas sinaladas nos números 4 e 5 do artigo anterior que non for imputable á vontade do comprador ou prestatario, reducirá a obriga destes a pagaren exclusivamente o importe do prezo ó contado ou o nominal do crédito, con dereito a o satisfacer nos prazos convidos, exento de toda recarga por calquera concepto.

No caso de omisión ou inexactitude dos prazos, o dito pagamento non lle poderá ser esixido ó comprador antes da finalización do contrato.

2. A omisión das circunstancias sinaladas nos números 6 e 7 do artigo anterior reducirá a obriga do comprador a aboa-lo xuro legal nos prazos convidos.

3. A omisión da relación a que se refire o número 8 do artigo anterior determinará que non será esixible ó comprador o aboamento dos gastos non citados no contrato nin a constitución ou renovación de ningunha garantía.

4. No caso de os contidos a que se refiren os dous números anteriores seren inexactos, as consecuencias previstas para a súa omisión modularanse segundo o prexuízo que sufra o comprador por tal inexactitude.

5. A omisión ou expresión inexacta das demais circunstancias do artigo anterior poderá reduci-la obriga do comprador a pagar exclusivamente o importe do prezo ó contado ou, se for o caso, do nominal do préstamo. Esta redución deberá ser acordada polo xuíz se o comprador xustifica que foi prexudicado.

Artigo 9. Facultade de desistencia.

1. O consumidor poderá desistir do contrato dentro dos sete días hábiles seguintes á entrega do ben comunicándollo mediante carta certificada ou outro medio fidedigno ó vendedor e, se for o caso, ó financiador, sempre que se cumpran tódolos requisitos seguintes:

a) Que non usase do ben vendido máis ca para efectos de simple exame de proba.

b) Devolve-lo, dentro do prazo sinalado anteriormente, no lugar, forma e estado en que o recibiu e libre de todo gasto para o vendedor.

A deterioración das embalaxes, cando for necesario para acceder ó ben, non impedirá a súa devolución.

c) Proceder, cando así se pactase, a indemniza-lo vendedor na forma establecida contractualmente pola eventual depreciación comercial do ben. A indemnización non poderá ser superior á quinta parte do prezo de venda ó contado. Para este fin deberase aplica-lo desembolso inicial, se existise.

d) Reintegra-lo préstamo concedido en virtude dalgún dos contratos regulados no artigo 4.3, nos termos acordados neles para o caso de desistencia.

2. Este dereito será irrenunciabile, sen que a non constancia de tal cláusula no contrato prive o comprador da facultade de desistencia.

Se, como consecuencia do exercicio deste dereito, se resolvese o contrato de venda a prazos, tamén se dará por resolto o contrato de financiamento ó vendedor

e, en tal caso, o financiador só poderá reclama-lo pagamento a este.

3. Unha vez transcorrido o prazo para o exercicio da facultade de desistencia, produciranse os efectos derivados do contrato. Non obstante, en calquera momento da vixencia do contrato, o comprador poderá pagar anticipadamente, de forma total ou parcial, o prezo pendente de pagamento ou reembolsar anticipadamente o préstamo obtido, sen que en ningún caso se lle poidan esixir xuros non producidos. En tal suposto, o comprador só poderá ficar obrigado a aboar, por razón do pagamento anticipado ou reembolso, a compensación que para tal suposto se pactase e que non poderá exceder do 1,5 por 100 do prezo aprazado ou do capital reembolsado anticipadamente nos contratos con tipo de xuro variable e do 3 por 100 nos contratos con tipo de xuro fixo. Salvo pacto, os pagamentos parciais anticipados non poderán ser inferiores ó 20 por 100 do prezo.

4. No caso de adquisición de vehículos de motor susceptibles de matriculación, poderase excluír mediante pacto o dereito de desistencia ou establecerse un modo de o exercer distinto ó previsto nesta lei.

Artigo 10. Incumprimento do comprador.

1. De o comprador demora-lo pagamento de dous prazos ou do último deles, o vendedor, sen prexuízo do que dispón o artigo seguinte, poderá optar entre esixi-lo pagamento de tódolos prazos pendentes de aboamento ou resolve-lo contrato.

Cando o vendedor optar pola resolución do contrato, as partes deberanse restituír reciprocamente as prestacións realizadas. O vendedor ou prestamista terá dereito:

a) Ó 10 por 100 dos prazos vencidos en concepto de indemnización pola tenza das cousas polo comprador.

b) A unha cantidade igual ó desembolso inicial, de existir, pola depreciación comercial do obxecto. Cando non exista o desembolso inicial ou cando este sexa superior á quinta parte do prezo de venda ó contado, a dedución reducirase a esta última.

Pola deterioración da cousa vendida, se a houber, o vendedor poderá esixir, ademais, a indemnización que proceda en dereito.

2. A falta de pagamento de dous prazos ou do último deles daralle dereito ó terceiro que financiasse a adquisición nos termos do artigo 4 para esixi-lo aboamento da totalidade dos prazos que estivesen pendentes, sen prexuízo dos dereitos que lle correspondan como cesionario do vendedor e do disposto no artigo seguinte.

Artigo 11. Facultade moderadora de xuíces e tribunais.

Os xuíces e tribunais, con carácter excepcional e por xustas causas apreciadas discrecionalmente, tales como desgracias familiares, desemprego, accidentes de traballo, enfermidade longa ou outros infortunios, poderán sinalar novos prazos ou altera-los convidos, determinando, se for o caso, a recarga no prezo polos novos aprazamentos de pagamento.

Igualmente, terán facultades moderadoras das cláusulas penais pactadas para o caso de pagamento anticipado ou incumprimento por parte do comprador.

Artigo 12. Competencia xudicial.

A competencia xudicial para o coñecemento dos litixios relativos a contratos regulados nesta lei corresponderá ós xulgados e tribunais do domicilio do demandado e será nulo calquera pacto en contrario.

Artigo 13. *Publicidade.*

A publicidade relativa ó prezo dos bens ofrecidos en venda a prazos deberá expresa-lo prezo de adquisición ó contado e o prezo total a prazos. No caso de se ter estipulado un tipo de xuro variable, fixarase o prezo estimado total segundo o tipo vixente no momento da celebración do contrato, facendo constar expresamente que se calculou así.

Na publicidade e nos anuncios e ofertas exhibidos en locais comerciais en que se ofrezca un crédito ou a intermediación para a celebración dun contrato suxeito a esta lei, deberá indicarse sempre o tipo de xuro, así como a taxa anual equivalente, mediante un exemplo representativo.

Artigo 14. *Cláusulas ineficaces.*

Teranse por non postos os pactos, cláusulas e condicións dos contratos regulados na presente lei que fosen contrarios ós seus preceptos ou se dirixan a eludi-lo seu cumprimento.

CAPÍTULO III**Outras disposicións****Artigo 15. *Rexistro de venda a prazos de bens mobles.***

1. Para seren opoñibles fronte a terceiros as reservas de dominio ou as prohibicións de dispor que se insiran nos contratos suxeitos á presente lei, será necesario que se inscriban no rexistro a que se refire o parágrafo seguinte. A inscrición practicarase sen necesidade de que conste nos contratos nota administrativa sobre a súa situación fiscal.

O Rexistro de venda a prazos de bens mobles levarano os rexistradores da propiedade e mercantís e suxeitarase ás normas que dicte o Ministerio de Xustiza.

2. Para tódolos efectos legais presumirase que os dereitos inscritos no Rexistro existen e pertencen ó seu titular na forma determinada polo asento respectivo.

Tamén se presumirá, salvo proba en contrario, que os contratos inscritos son válidos.

Como consecuencia do disposto anteriormente, non se poderá exercer ningunha acción contradictoria do dominio de bens mobles ou de dereitos inscritos a nome de persoa ou entidade determinada sen que, previamente ou asemade, se promova demanda de nulidade ou cancelación da inscrición correspondente. Se a demanda contradictoria do dominio inscrito vai dirixida contra o titular rexistral, entenderase implícita a demanda aludida no inciso anterior.

3. En caso de embargo preventivo, xuízo executivo ou vía de constrinximento contra bens mobles, sobre-serase todo o procedemento de constrinximento respecto deles ou dos seus produtos ou rendas no instante en que conste nos autos, por certificación do rexistrador, que os ditos bens constan inscritos a prol de persoa distinta daquela contra a que se decretou o embargo ou se segue o procedemento, a non ser que se dirixise contra ela a acción en concepto de herdeira de quen aparece como dono no rexistro. Ó acreedor executante quedaralle reservada a súa acción para perseguir no mesmo xuízo outros bens do debedor e para ventilar no xuízo correspondente o dereito que crese asistilo canto ós bens a respecto dos cales se suspende o procedemento.

Quen adquira en poxa bens suxeitos a prohibición de dispor inscrita no Rexistro nos termos desta lei adquiriraos con subsistencia da obriga de pagamento garantida coa dita prohibición, da que responderá solidariamente co primitivo debedor ata o seu vencemento.

Artigo 16. *Incumprimento do debedor.*

1. O acreedor poderá requiri-lo cumprimento das obrigas derivadas dos contratos regulados pola presente lei mediante o exercicio das accións declarativas e executivas que correspondan, de conformidade coa lexislación procesual civil xeral.

Unicamente os contratos de venda a prazos de bens mobles outorgados coas formalidades previstas no artigo 1.429 da Lei de axuizamento civil constitúen título suficiente para funda-la acción executiva sobre o patrimonio do debedor regulada no dito precepto.

2. En caso de incumprimento dun contrato inscrito no Rexistro de venda a prazos de bens mobles e formalizado no modelo oficial establecido para o efecto, o acreedor poderase dirixir directa e exclusivamente contra os bens adquiridos a prazos, conforme o seguinte procedemento:

a) O acreedor, a través de fedatario público competente para actuar no lugar onde se achen os bens, onde teña de se realiza-lo pagamento ou onde se encontre o domicilio do debedor, requirirá o pagamento a este, expresando a cantidade total reclamada e a causa do vencemento da obriga. Así mesmo, apercibirase o debedor de que, no suposto de non atender ó pagamento da obriga, se procederá contra os bens adquiridos a prazos na forma establecida no presente artigo.

Salvo pacto en contrario, a suma líquida esixible en caso de execución será a especificada na certificación expedida polo acreedor, sempre que sexa acreditado por fedatario público que se practicase aquela liquidación na forma pactada polas partes no contrato e que o saldo coincide co que aparece na conta aberta ó debedor.

b) O debedor, dentro dos tres días hábiles seguintes a aquel en que sexa requirido, deberá paga-la cantidade esixida ou entrega-la posesión dos bens ó acreedor ou á persoa que este designase no requirimento.

c) Se o debedor non pagase, pero voluntariamente fíxese entrega dos bens adquiridos a prazos, procederase ó seu alleamento en poxa pública, con intervención de notario ou dun corredor de comercio colexiado, segundo as súas respectivas competencias.

Na poxa seguiranse, en canto foren de aplicación, as regras establecidas no artigo 1.872 do Código civil e disposicións complementarias, así como as normas reguladoras da actividade profesional de notarios e corredores de comercio. Na primeira poxa servirá como tipo o valor fixado para tal efecto polas partes no contrato.

Non obstante o disposto nos parágrafos anteriores, o acreedor poderá optar pola adxudicación dos bens para pagamento da débeda sen necesidade de acudir á poxa pública. En tal caso, será de aplicación o disposto na alínea e) deste número.

d) Se o debedor non pagase a cantidade esixida nin entregase os bens para a súa execución, o acreedor poderá reclamar do xuíz competente a execución sobre o ben ou bens adquiridos a prazos. A dita acción tramitarase, sexa cal for a súa contía, conforme o disposto na Lei de axuizamento civil para o xuízo executivo, salvo as especialidades establecidas no presente artigo.

O acreedor deberá presentar, se for o caso, certificación da inscrición dos bens no Rexistro de venda a prazos de bens mobles, así como a acreditación do requirimento ó debedor, con dilixencia que exprese que non se pagou nin se entregou o ben.

Despachada a execución, o xuíz, sen necesidade de lle realizar un novo requirimento ó debedor, ordenará a exhibición dos bens ó seu posuidor, baixo apercibimento de incorrer en desobediencia á autoridade xudicial, e o seu inmediato embargo, así como o seu depósito ou secuestro xudicial.

O debedor só poderá opor neste procedemento as excepcións seguintes:

- 1.ª Pagamento acreditado documentalmente.
- 2.ª Inexistencia ou falta de validez do seu consentimento, incluída a falsidade da sinatura.
- 3.ª Falsidade do título.
- 4.ª Incompetencia de xurisdicción.

O xuíz ordenará o inmediato alleamento dos bens en poxa pública, que se realizará conforme o establecido na Lei de axuizamento civil para o procedemento de constrinximento. En todo caso, servirá como tipo para a primeira poxa o valor fixado polas partes no contrato para tal efecto.

A interposición de recurso contra esta sentenza non suspenderá, en ningún caso, a súa execución nin o alleamento dos bens adquiridos a prazos.

e) A adquisición polo acreedor dos bens entregados polo debedor non impedirá a reclamación entre as partes das cantidades que correspondan, se o valor do ben no momento de seren entregados polo debedor, conforme as táboas ou índices referenciais de depreciación establecidos no contrato, fose inferior ou superior á débeda reclamada.

No caso de non se ter pactado un procedemento para o cálculo da depreciación do ben, o acreedor deberaa acreditar no correspondente proceso declarativo.

f) A adquisición dos bens poxados non impedirá a reclamación das cantidades que correspondan se o valor do ben obtido na poxa fose inferior ou superior á débeda reclamada.

3. Cando o ben vendido con pacto de reserva de dominio ou prohibición de dispor, inscrito no Rexistro de venda a prazos de bens mobles, se achar en poder dunha persoa distinta ó comprador, requirirase desta, a través de fedatario público, que nun prazo de tres días hábiles pague o importe reclamado ou desampare o ben.

Se pagar, subrogarase no lugar do acreedor satisfeito contra o comprador. Se desamparar o ben, entenderanse con el tódalas dilixencias do trámite executorio, sígase este ante fedatario público ou en vía xudicial, e entregaráselle o remanente que puiden resultar despois de pago o autor.

Se o posuidor do ben se opón ó pagamento ou ó desamparo, procederase conforme o disposto na alínea d) e seguintes do número anterior.

4. Os requirimentos e notificacións previstos nos números anteriores efectuaranse no domicilio que para este efecto designase o comprador no contrato inicial. Este domicilio poderá ser modificado posteriormente, sempre que disto se lle dea coñecemento ó vendedor ou acreedor e se faga constar no Rexistro de venda a prazos de bens mobles.

5. O acreedor, para o cobro dos créditos nados dos contratos outorgados en escritura pública ou en póliza intervida por corredor de comercio colexiado, así como daqueles contratos formalizados no modelo oficial establecido para o efecto e inscritos no Rexistro de venda a prazos de bens mobles, gozará da preferencia e prelación establecidos nos artigos 1.922.2.º e 1.926.1.º do Código civil.

Cando os contratos reúnan estes mesmos requisitos formais e se inscribise a reserva de dominio pactada, nos supostos de quebra ou concurso de acredores non

se incluírán na masa os bens comprados a prazos en canto non estea satisfeito o crédito garantido, sen prexuízo de levar a aquela o sobexo do prezo obtido na poxa. Nos supostos de suspensión de pagamentos, o acreedor terá a condición de singularmente privilexiado, con dereito de abstención segundo os artigos 15 e 22 da Lei de suspensión de pagamentos.

Disposición adicional primeira. *Arrendamento financeiro.*

1. Os contratos de arrendamento financeiro, regulados na disposición adicional sétima da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, que se refiran a bens mobles que reúnan as características sinaladas no artigo 1, poderán ser inscritos no Rexistro establecido no artigo 15 desta lei.

2. O arrendador financeiro poderá pedi-lo cumprimento das obrigas derivadas dos contratos de arrendamento financeiro a que se refire o número anterior mediante o exercicio das accións declarativas e executivas que correspondan, de conformidade coa lexislación procesual civil xeral.

Unicamente os contratos de arrendamento financeiro outorgados coas formalidades previstas no artigo 1.429 da Lei de axuizamento civil constitúen título suficiente para funda-la acción executiva sobre o patrimonio do debedor regulada no dito precepto.

3. En caso de incumprimento dun contrato de arrendamento financeiro outorgado coas formalidades previstas no artigo 1.429 da Lei de axuizamento civil ou inscrito no Rexistro de venda a prazos de bens mobles e formalizado no modelo oficial establecido para o efecto, o arrendador podrá declarar resolto o contrato e esixir a recuperación dos bens cedidos en arrendamento financeiro conforme o seguinte procedemento:

a) O arrendador, a través de fedatario público competente para actuar no lugar onde se achen os bens, onde se teña de realiza-lo pagamento ou no lugar onde se encontre o domicilio do debedor, requiriralle o pagamento ó arrendatario financeiro, expresando a cantidade total reclamada e a causa do vencemento da obriga. Así mesmo, o arrendatario será apercibido de que, no suposto de non atende-lo pagamento da obriga, se procederá á recuperación dos bens na forma establecida na presente disposición.

b) O arrendatario, dentro dos tres días hábiles seguintes a aquel en que sexa requirido, deberá paga-la cantidade esixida ou entrega-la posesión dos bens ó arrendador financeiro ou á persoa que este designase no requirimento.

c) Se o debedor non pagase a cantidade esixida nin lle entregase os bens ó arrendador financeiro, este poderá instar, ante o xuíz competente, a inmediata recuperación dos bens cedidos en arrendamento financeiro. A dita acción tramitarase en conformidade co establecido no artigo 16.2 desta lei.

d) O xuíz ordenará a inmediata entrega do ben ó arrendador financeiro no lugar indicado no contrato. Todo isto sen prexuízo do dereito das partes a promover outras pretensións relativas ó contrato de arrendamento financeiro no proceso declarativo que correspondan.

A interposición de recurso contra a resolución xudicial non suspenderá, en ningún caso, a recuperación e entrega do ben.

4. Os requirimentos e notificacións determinados nos números anteriores efectuaranse no domicilio do arrendatario financeiro fixado no contrato inicial. Este domicilio poderá ser modificado posteriormente sempre que se lle dea coñecemento disto ó arrendador e se

faga constar no Rexistro de venda a prazos de bens mobles.

5. O arrendador financeiro terá o dereito de abstención do convenio de acredores, regulado no artigo 22 da Lei de suspensión de pagamentos, e poderán exercer-las dereitos recoñecidos na lei de forma separada.

Nos supostos de quebra ou concurso de acredores, os bens cedidos en arrendamento financeiro non se incluírán na masa, e deberanse pór á disposición do arrendador financeiro, logo de recoñecemento xudicial do seu dereito.

O disposto nos parágrafos precedentes entenderase sen prexuízo do dereito do arrendador financeiro ó cobro das cotas a deber na data da declaración do estado legal de suspensión de pagamentos, quebra, concurso de acredores e quitación e espera do arrendamento financeiro, na forma prevista na Lei para os ditos supostos.

6. Os contratos de arrendamento financeiro inscribíranse nunha sección especial do Rexistro de venda a prazos de bens mobles.

Disposición adicional segunda. Anotación preventiva de demanda e embargo.

Cando o mandamento xudicial ordene a práctica dunha anotación preventiva de embargo ou, se é o caso, de demanda de propiedade, dun ben moble non inscrito, o acredor ou demandante poderá solicitar do xuíz, no mesmo procedemento, que requira do debedor ou demandado a inscrición previa e o depósito ou secuestro xudicial do ben, baixo advertencia de que, noutro caso, a dita anotación abrirá folio no Rexistro de venda a prazos de bens mobles para asegura-la execución da resolución xudicial.

A dita anotación terá unha vixencia de catro anos e, unha vez transcorrido o prazo, cancelárase de oficio ou por instancia de calquera interesado, se non consta no Rexistro a súa prórroga.

As mesmas regras aplicaráselles ós procedementos administrativos de constrinximento, conforme a súa propia natureza.

Disposición adicional terceira. Rexistro de bens mobles.

O Rexistro de venda a prazos de bens mobles integrarase no futuro Rexistro de bens mobles, a cargo dos rexistradores da propiedade e mercantís, conforme dispoña o seu regulamento.

Disposición transitoria única.

Os contratos de venda a prazos de bens mobles, nados ó abeiro da Lei 50/1965, do 17 de xullo, rexeíranse polas súas disposicións. Non obstante, os contratos inscritos no Rexistro que nacesen baixo o mandado da Lei 50/1965, rexeíranse pola presente lei en todo canto non se opoña ó disposto naquela.

Para os efectos da aplicación a estes contratos do procedemento previsto no artigo 16.2 desta lei, servirá de tipo da primeira poxa o prezo de venda ó contado segundo conste estipulado neles.

Disposición derogatoria única.

1. Derrógase a Lei 50/1965, do 17 de xullo, sobre venda a prazos de bens mobles.

2. Derrógase a disposición derradeira segunda da Lei 7/1995, do 23 de marzo, de crédito para o consumo.

3. Derrógase o Decreto 1193/1966, do 12 de maio, polo que se dictan disposicións complementarias da Lei 50/1965, sobre venda a prazos de bens mobles.

4. Fica en vigor a orde do 15 de novembro de 1982, pola que se aprobou a Ordenanza para o Rexistro de venda a prazos de bens mobles, en todo aquilo que non se opoña á presente lei.

5. Fican sen efecto cantas normas de igual ou inferior categoría se opoñan ó establecido nesta lei.

Disposición derradeira primeira. Habilitación ó Goberno.

O Goberno, por proposta conxunta dos ministros de Xustiza e de Economía e Facenda, dictará as disposicións necesarias para o desenvolvemento e aplicación desta lei.

Disposición derradeira segunda. Habilitación ó ministro de Xustiza.

O ministro de Xustiza dictará as disposicións relativas á organización e funcionamento do Rexistro de venda a prazos de bens mobles.

Disposición derradeira terceira. Entrada en vigor.

Esta lei entrará en vigor ós sesenta días da súa publicación «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 13 de xullo de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

16718 LEI 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa. («BOE» 167, do 14-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I. Xustificación da reforma

A xurisdicción contencioso-administrativa é unha peza capital do noso Estado de dereito. Desde que foi instaurada no noso solo polas leis do 2 de abril e 6 de xullo de 1845, e ó longo de moitas vicisitudes, deu mostra abonda das súas virtualidades. Sobre todo desde que a Lei do 27 de decembro de 1956 a dotou das características que hoxe ten e das atribucións imprescindibles para asumir-la misión que lle corresponde de controla-la legalidade da actividade administrativa, garantindo os dereitos e intereses lexítimos dos cidadáns fronte ás extralimitacións da Administración.

A dita lei, en efecto, universalmente apreciada polos principios nos que se inspira e pola excelencia da súa técnica, que combina á perfección rigor e sinxeleza, acertou a xeneraliza-lo control xudicial da actuación administrativa, aínda que con algunhas excepcións notorias que impoñía o réxime político baixo o que foi aprobada. Ractificou con énfase o carácter xudicial da orde contencioso-administrativa, xa establecida pola lexislación